

Punts de discussió per a una negociació amb l'Estat espanyol

written by Pau Miserachs | 24 de setembre de 2020

Diuen que aviat es reunirà la taula de diàleg. I Catalunya ha d'estar preparada per afirmar i exigir tot allò que és irrenunciable i imprescriptible per la dignitat humana. És inacceptable que el govern espanyol esperi a veure si el president Joaquim Torra resulta inhabilitat pel Tribunal Suprem. Ja no s'hauria d'haver donat lloc a aquesta situació.

Caldrà deixar clar que és legítim el dret del poble català d'accedir a la independència per vies democràtiques, per molt que el Tribunal Constitucional i el Suprem diguin que no. La lliure determinació d'un poble està reconeguda per l'article 21 de la declaració Universal dels Drets Humans de 1948 i els Pactes Internacionals de 1966 i aquesta declaració és llei a Espanya.

Hem d'exigir, doncs, el reconeixement immediat del dret del poble català a ser protegit com a minoria nacional davant de tota discriminació i destrucció, com és el cas de la sentència del Tribunal Constitucional de 27 de juny de 2010 que va negar el fet nacional català. Els drets de Catalunya no estan supeditats a la legislació de la dictadura franquista ni a una Constitució de 1978 contradictòria amb el fet nacional català, sinó que venen de molt abans.

També cal que el Regne d'Espanya reconegui ser inaplicable i invàlid el Decret de Nova Planta de Felip V de 16 de gener de 1716 que va suprimir les institucions de Catalunya i va prohibir la llengua i la cultura catalanes, que infringia els acords del Tractat d'Utrecht de 7 abril de 1713.

Per fer bé les coses s'haurà d'acceptar per l'Estat espanyol

l'informe de De Zayas aprovat per l'Assemblea de les Nacions Unides de 2014, amb la referència A/69/272, que denuncia la transgressió del Dret Internacional per part del regne d'Espanya, en el que fa referència als drets nacionals de Catalunya a l'autodeterminació.

No veiem, però, el compromís de l'Estat espanyol de promoure la pau, el pluralisme i la no discriminació de Catalunya, la tolerància, el respecte i el benestar del poble català, com a poble europeu d'acord amb el que preveu l'article 21 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, de 2007.

Han de reconèixer a Madrid, per tant, que les Nacions Unides, igual que l'OSCE, organitzacions a les quals pertany el Regne d'Espanya, han situat per damunt de totes les consideracions el respecte a les sobiranes nacionals, legitimant els drets minoritaris de tots els pobles, reconeixent el dret a la lliure determinació dels pobles sobre el seu futur polític, econòmic, social i cultural.

Segueix pendent de diàleg la renúncia del govern de l'Estat espanyol a seguir suspenent constitucionalment els drets i llibertats de Catalunya, acceptant Espanya trobar solucions per aplicar els principis i solucions que ofereixen les Nacions Unides i el Dret Internacional sobre l'autodeterminació, aixecant el mur contrari que significa la utilització de la Constitució Espanyola contra els drets de Catalunya i l'aplicació del dret internacional assumit com a propi.

També trobem pendent de resoldre el reconeixement de la barbaritat de l'aplicació del delicte de sedició als polítics catalans actualment empresonats per convocar el 2017 un referèndum despenalitzat anys abans, i decretar una amnistia pel seu alliberament immediat com demanen les Nacions Unides, a més de posar punt final legal a totes les causes obertes contra els independentistes catalans.

L'Estat espanyol ha d'assumir i acceptar en tots cas la proclamació de la independència de Catalunya per la via unilateral, en el cas que les eleccions al Parlament de Catalunya ofereixin un resultat favorable als partits independentistes en més del 50% dels vots emesos, i afavorir el procés democràtic per la seva implementació, també si es vol consolidar o conformar amb un referèndum posterior.